

Porta jako součást historie a současnosti České tábornické unie aneb zpráva o festivalu starém či mladém stejně jako my

Ahoj kamarádi,

je mi velice líto, že se nemohu zúčastnit letošního Sněmu. Mrzí mně to o to více, že se v současnosti jedná o vztahu ČTU k Portě, již jsem, jak víte, představitelem a zástupcem ČTU v Radě festivalu Porta. Omlouvám se proto, že jsem v této chvíli na zájezdu, který jsem dostal darem od dětí k mým sedmdesátinám.

Jako dlouholetý představitel ČTU jsem se vždy snažil realizovat naši činnost nejen podle našich tradic, ale rovněž tak, abychom vyhověli poptávce společnosti, našemu poslání a zejména programovému prohlášení.

Aniž bych se uchyloval ke staromilectví, cítím, že dnes, více než dříve, je nesmírně důležité společné soužití, zážitky v partě kamarádů, ať už v přírodě na táborech, v klubovnách, anebo třeba na společných akcích, kterým jsme dříve říkali „dlouhodobé akce celostátního významu“.

Právě u nich se nejprve zastavím. ČTU byla pořadatelem mnoha akcí pro veřejnost ať už charakteru kulturního, sportovního či prezentačního. Vzpomenu řadu koncertů Trampové trampům v pražské Lucerně v devadesátých letech, Mezinárodní mistrovství v rýžování zlata na Kocábě v letech 1997 a 2003 a především Mistrovství světa v rýžování tamtéž v roce 1999 za účasti 28 států ze všech kontinentů. Doslova mega akcemi byla setkání k 80 výročí trampingu 1998 a 90 výročí 2008 na Slunečné pasece. Pravidelně jsme se představovali svou expozicí a ukázkami činností na celostátních přehlídkách dětských a mládežnických organizací, pořádali jsme zájezdy, turistické, vodácké, či na celosvětový potlach v USA. Setkání v lesích byla bohatá na program a navštívená daleko větším počtem našich členů než v současnosti. Prostě to žilo a logicky jsme byli vidět a slyšet na veřejnosti. Naši představitelé a pořadatelé se objevovali v televizi a rozhlasových pořadech. To platilo zejména o Bráně, Portě a zmíněných šampionátech v rýžování. Pořádali jsme tiskové konference a dokázali jsme pozvat reportéry a novináře na Sněmy a Setkání v lesích. O našich akcích bylo natočeno několik dokumentů, které se dodnes tu a tam ještě objeví v televizi.

Proč takto rekapituluji? Protože jsme na takové aktivity v podstatě rezignovali a redukovali téměř jen na tvorbu festivalu Brána a Porta, a to navíc v podstatě jen formou práce dvou malých pořadatelských týmů, bez širší vazby na naše oblasti, potažmo na širokou členskou základnu. A protože v současnosti se na ústředí ČTU, respektive na Nejvyšší radě diskutuje otázka, zda v této činnosti pokračovat, cítím povinnost tuto problematiku trochu šířeji rozvést a komentovat.

Pokusím se o to v koncentrovaných bodech. Porta založena roku 1967 v Ústí nad Labem. Založení ČTU v roce 1968 a v tomtéž roce byla přizvána mezi pořadatele Porty s úlohou pořádání oblastních výběrových kol v celé republice. Našli jsme zapálené pořadatele a síť oblastních kol začala fungovat a zviditelnila Portu a ČTU po celé zemi. Hned po obnově ČTU se

situace opakovala a znovu jsme se v roce 1991 stali spolupořadatelé. Dokázali jsme překonat fakt, že se Porta rozdvojila a v roce 2007 jsme Portu pomohli sjednotit a nastal její nový rozvoj.

ČTU uzavřela se z.s. Porta dohodu o spolupořadatelství, obdržela licenci k užívání známky Porta a naši tři zástupci jsou členy Rady festivalu. Rozvinuli jsme oblastní kola do 14 krajů republiky i přesto, že některé Velké rady oblastí ČTU o své pořadatele přišly nebo neměly zájem, nicméně je nahradily jiné kulturní subjekty nebo osoby, které pod naším metodickým vedením a za stanovených ekonomických podmínek pokračovaly v pořádání kol.

Právě ekonomické možnosti ČTU však v současnosti nastavují nepříznivé okolnosti, které ohrožují budoucnost festivalu. Porta je dnes nejstarším soutěžním hudebním festivalem. Překřela všechny podobné a letos use uzavřel 56. ročník. Národní finále v Řevnicích či Interporta v Ústí nad Labem se jsou Mekkou muzikantů a jejich vítězové jsou populární a pravidelně figurují v hudební nabídce sdělovacích prostředků.

Z usnesení Nejvyšší rady se dozvídáme, že ČTU váhá s podporou oblastních kol! Hlásit se chceme jen k těm, které skutečně pořádají naše subjekty. To jsou 4 ze zmíněných 14. Jenže našemu partnerovi, z.s. Porta, jsme se zavázali k realizaci oblastních kol jako celku. Je to logické, není smysluplné, aby se 14 kol dělilo zejména kvůli ekonomice na nějaké podcelky. Přineslo by to ztrátu toho mála, co máme v oblasti současných (nebo i potenciálních) donátorů? Logicky ztratí zájem. Chtějí celý balík se zásahem své propagace celoplošně.

Vězte, že bez celoplošné soutěže oblastních kol, by národní finále festivalu degradovalo na úroveň regionálního významu. Ne všichni současní pořadatelé oblastních kol by totiž od pořádání ustoupilo. Neměli by prostě na to prostředky, které i v současnosti jsou nedostačující. Mnoho kol přežívá jen díky pomoci svých přátel a drobných přispěvatelů. Představa, že kola jsou výdělečná, je naprosto zcestná! Rovněž jsem zaslechl zaručené zvěsti, že pořadatelé řevnického finále vysávají ČTU a sami na tom v Řevnicích vydělávají nebo jsou za to placeni. Nesmysl! Mimochodem je to možné ověřit v závěrečném vyúčtování každého ročníku, které je zcela transparentní.

Porta dává každoročně příležitost mnoha stům muzikantů a zpěváků. Dva covidové ročníky znovu potvrdily nezastupitelnou úlohu Porty v české kultuře, protože letos se do soutěže v oblastních kolech přihlásilo rekordních 224 hudebních formací! Za 56 let to byly desetitisíce hudebníků, pro které ve valné většině bylo velkou ctí se tzv. pouze zúčastnit Porty. Pro mnoho z nich to však byl start do profesionální muzikantské kariéry. Dáme si jen pár jmen: Wabi a Miki Ryvolové, Kapitán Kid, Wabi Daněk, Vojta Kidák Tomáško, Tony Linhart a Pacifik, bratři Nedvědové a Brontosauři, Hop Trop, a z těch mladších: Radka Fišarová, Ondra Gregor Brzobohatý, Xindl X, či Tereza Balonová.

To jsou namátkou umělci, kteří Portu buď vyhráli nebo byli jejími organizátory a též činovníky ČTU (Wabi Ryvola, Tony Linhart). To byla doba, kdy ČTU vytěžovala nejen z Porty, ale i z výše zmíněných velkých akcí svou popularitu anebo alespoň o sobě dávala veřejnosti vědět. Na tuhle historii a důležitou součást naší činnosti jsme v posledních letech rezignovali. Pracujeme v mikro celcích svých klubů, přičemž vzájemná kamarádská sounáležitost, či chcete-li spolkový život na větším, než regionálním prostoru se vytrácí nebo zjednodušuje na styk různými

Při finále Porty v Řevnicích již mnoho let působí tým ČTU, který staví scénu, stará se o inspiaci, organizuje provoz aut a tábořiště. Tato činnost je velmi oceňována a moderátory opakovaně prezentována divákům. ČTU je dále v různých souvislostech představovaná v tvz. Portýru, web stránce Porty, na FB a samozřejmě formou bannerů v areálu Lesního divadla. Přesto bych viděl další prostor pro představení ČTU jakožto partnera Porty. Například účasti některého klubu či oblasti ČTU, které by např. na tábořišti, v hledišti nebo na scéně představila praktické ukázky své – naší činnosti. Propagační materiály by měly být samozřejmostí.

Závěrem ještě jednou poprosím a vyzývám: Važme si i nadále Porty jako svého rodinného stříbra! Vedle svého hlavního poslání – výchovy dětí a mládeže, jsme přece schopni nesobecky najít prostor pro naplnění zájmů i další části našich členů. Nechtěl bych být u toho, aby kulturní historici této země v budoucnu zhodnotili postoj ČTU jako nevratnou chybu! Ani jako dlouholetý představitel ČTU, ani jako Lochness.

Děkuji za pozornost.

Petr *Lochness* Křivohlávek